

hvor mange folketingspolitikere der i dag har taget del i klimadebatten. Det viser et ægte engagement, og det viser, at man mener noget med det, når man siger, at der skal være plads til debat, og at der skal være åbenhed.

Jeg tror, det var hr. Eyvind Vesselbo, der sagde helt fra starten, at de, som har rejst denne forespørgsel, lagde op til, at man fik en bred debat, og også gerne så en politik, der hvilede på et bredt grundlag. Jeg synes, at det har man til fulde levet op til, og det synes jeg i grunden også hele sagen fortjener, så det vil jeg gerne starte med at kvittere for.

Kl. 20.30

Der blev rejst forskellige spørgsmål undervejs, som jeg vil forsøge at sige noget om, men jeg vil godt starte et andet sted med at sige, at i dag måske i virkeligheden også er en historisk dag, for i dag diskuterer vi, at fra nu af er det meningen, at når vi laver tiltag på klimaområdet, på energiområdet, så laver vi tiltag, samtidig med at vi laver et bogholderi. Vi sørger altså for at skrive ned: Hvad er projekterne? Hvad koster de? Hvad får vi ud af dem?

Jeg må sige, at vi ikke har tallene for den første politik. Vi har derimod resultatet. Uanset om det skyldes det ene eller det andet, så må vi sige: Mankoerne er langt større end tidligere antaget. Regeringen er derfor tvunget til at kigge nærmere på de økonomiske omkostninger ved forskellige muligheder for at opfylde Danmarks internationale forpligtelser. Det ville enhver ansvarlig regering gøre i den nuværende situation, når den hidtidige indsats har givet en række gode resultater. Men indsatsen har heller ikke været gratis.

Og når problemet er voldsomt i forhold til, at vi ikke kan forklare, hvor mange millioner ton der er reduceret f.eks. fra 1990 frem til nu, eller fra 1993 frem til nu, og vi heller ikke ved, hvad det har kostet os, så må vi jo forlade os på nogle, som har gjort nogle forsøg på det.

Jeg vil bare sige til dem, der siger, at det er der nok slet ingen, der gør et forsøg på: Jo, det er der! Tager man Det Økonomiske Råd, som jo på mange områder altid bliver rost meget, vurderede de i deres rapport fra foråret 2002 omkostningerne af energipolitiske tiltag med miljøpolitisk sigte i perioden 1992-99.

Lad mig nævne et par tal fra rapporten. De skrev, og jeg siger ikke, det er rigtigt, men det er dem, der har gjort forsøget: De samlede omkostninger ved de energipolitiske tiltag med miljøpolitisk sigte i perioden var mere end 100 mia.

kr. De opførte vindmøller i Danmark i 1990'erne medførte en meromkostning for elproduktion på godt 25 mia. kr.

Og Det Økonomiske Råd vurderer, at møllerne samlet, dvs. inklusive de erhvervsmæssige fordele, gav et samfundsmæssigt tab på 3 mia. kr.

Der blev i perioden anvendt mere end 6 mia. kr. til forskning, udvikling og udbredelse af vedvarende energi, og lad mig så kort citere fra konklusionerne i rapporten. Her fremgår det, at: »hovedparten af de energipolitiske tiltag i 1990'erne var samfundsmæssige urentable«.

Et andet citat: »Disse politikker burde ikke have været gennemført med den viden, der eksisterer i dag«.

Et tredje citat: »Der er et stærkt behov for flere samfundsmæssige analyser af tiltag inden for miljø- og energiområdet«.

Jeg er enig i behovet for at forandre miljøpolitikken gennem grundige analyser af omkostninger ved forskellige løsninger. Vi har derfor med vores oplæg til en klimastrategi gennemført et omfattende analysearbejde, og vi har lagt alle kortene på bordet. Konklusionen er klar: En fortsættelse af den hidtidige politik vil være behæftet med en ekstra regning til det danske samfund på 2-3 mia. kr. om året.

Jeg siger det, fordi jeg bl.a. også lovede ved et møde omkring den tekniske gennemgang, at vi vil forsøge på at se, hvad vi kan finde af tal deri og sammenstille dem og også prøve at finde ud af, hvad økonomien har været i det. Men det er ikke en nem opgave.

Det vil det være i fremtiden, for nu får vi et bogholderi. Havde man lavet et bogholderi før, ville man have kunnet slå det op. Det gjorde man ikke.

Jeg skal så også sige, at jeg synes, at bl.a. hos hr. Jørn Dohrmann var der en god substans i hele talen. Der var både med, at vi løfter i fælles flok, og jeg mener, det jo er det, det hele drejer sig om, og samarbejde mellem flere ministre om at klare milliardregningen. Det er den måde, man kan løse det på. Jeg er helt enig.

Jeg vil så også sige, at der nu kommer en opgørelse, som bl.a. hr. Dohrmann har efterlyst. Det vil man i fremtiden kunne se, så det lever vi op til.

Der var også tanker omkring bedre natur og miljø. Og det er jo den eneste måde, vi kan få det på, ved hele tiden at tænke begrebet «mere miljø for pengene» ind i det.